

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8Csp/128/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119459252
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:6119459252.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci žalobcu R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50094297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50094297, proti žalovaným: X/I.C. N., C.. XX.XX.XXXX, S. W. R. XX/XXXX, XXX XX T. X. X/W. N., C.. XX.XX.XXXX, S. W. R. XX/XXXX, XXX XX T., obaja právne zastúpení: JUDr. Pavol Vachan, Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42350026, v konaní o zaplatenie 1.545,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie čo do zaplatenia istiny vo výške 49,40 Eur **z a s t a v u j e .**
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a .**
- III. Súd **p r i z n á v a** žalovaným 1,2 nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 94 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania platobného rozkazu v upomínacom konaní, ktorým súd uloží žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu istinu 1.545,30 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.257,18 Eur od 02.10.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril dňa 17.12.2013 so žalovanými zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ako "úverová zmluva"), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 3.500,- Eur. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a Sadzobník poplatkov, pričom žalovaní svojimi podpismi zmluvy potvrdili, že sa s nimi oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Žalovaní poskytnutý úver riadne nesplácali. Podľa úverovej zmluvy v prípade riadneho nesplácania úveru žalobca je oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. V dôsledku omeškania žalovaných so splácaním úveru žalobca upozornil žalovaných na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaní na upozornenie nereagovali, vyhlásil dňa 21.09.2017 úver za predčasne splatný a požiadal žalovaných o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 2.367,68 Eur, ktorý pozostával z nesplatených istiny úveru vo výške 2.233,53 Eur, nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 120,19 Eur a nezaplatených poplatkov vo výške 13,96 Eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní plnili svoj záväzok čiastočne a uhradili dňa 28.9.2017 sumu 126,99 €, dňa 29.11.2017 sumu 66,00 €, dňa 12.12.2017 sumu 84,00 €, dňa 15.1.2018 sumu 84,00 €, dňa 13.2.2018 sumu 84,00 €, dňa 13.3.2018 sumu 84,00 €, dňa 19.4.2018 sumu 84,00 €, dňa 15.5.2018 sumu 84,00 €, dňa 18.6.2018 sumu 84,00 €, dňa 12.7.2018 sumu 84,00 €, dňa 19.9.2018 sumu 3,70 €, dňa 19.10.2018 sumu 7,41 €, dňa 20.11.2018 sumu 10,50 €, dňa 21.12.2018 sumu 10,50 €, dňa 23.1.2019 sumu 10,50 €, dňa 20.2.2019 sumu 10,50 €, dňa 20.3.2019 sumu 10,50 €, dňa 23.4.2019 sumu 10,50 €, dňa 22.5.2019 sumu 7,45 €, dňa 25.6.2019 sumu 7,45 €, dňa 30.7.2019 sumu 7,45 €, dňa 28.8.2019 sumu 7,45 €, a dňa 2.10.2019 sumu 7,45 €. Uvedené plnenia sa započítali na nesplatenú

istinu úveru. Žalovaná suma 1.545,30 Eur tak predstavuje istinu vo výške 1.257,18 Eur, nesplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 120,19 Eur, nesplatené poplatky vo výške 13,96 Eur a úroky z omeškania do realizovania poslednej platby žalovanej strany po vyhlásení predčasnej splatnosti vo výške 153,97 Eur. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatenej istiny úveru, t.j. zo sumy 1.257,18 Eur.

2. Ako prostriedky procesného útoku použil žalobca skutkové tvrdenia a listinné dôkazy, a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere pôžička na bývanie zo dňa 17.12.2013, Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby od 01.03.2019, Výpis s Aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.11.2019, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.08.2017, Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.09.2019, Predžalobnú výzvu na plnenie zo dňa 28.11.2019 a doklady preukazujúcim odoslanie listín žalovaným.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v zmysle návrhu žalobcu platobný rozkaz, voči ktorému žalovaní podali včas odpor s vecným odôvodnením. Žalobca následne navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba ako "CSP"), preto bola predmetná vec postúpená Okresným súdom v Banskej Bystrici tunajšiemu súdu, ktorý ju následne prejednal ako žalobu podľa ustanovení CSP.

4. V podanom odpore žalovaní v celom rozsahu neuznávajú uplatnený nárok žalobcu. Poukazujú na skutočnosť, že zmluva o úvere pôžička na bývanie zo dňa 17.12.2013 je bezúročná a bez poplatkov, pretože obsahuje nesprávny údaj o celkovej nákladoch spojených so zaplatením úveru vo výške 1.901,20 Eur, správne má byť 1.876,- Eur. Rozdiel medzi súčinom mesačnej splátky a počtu splátok, teda $64 \times 84 = 5.376,-$ Eur a istiny poskytnutého úveru 3.500,- Eur je suma 1.876,- Eur. Keďže nesprávna výška celkových nákladov spojených so zaplatením úveru bola použitá pri výpočte RPMN, zmluva obsahuje aj nesprávnu výšku RPMN. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na výpočet, teda nestačí len uvedenie výšky. V zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. V predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaných uviedol, že sa nestotožňuje so skutočnosťami uvádzanými v podanom odpore. Uvádza, že v zmluve o úvere je uvedená celková čiastka úveru ako celkové náklady vo výške 1.901,20 Eur, ktoré spolu s poskytnutým úverom vo výške 3.500,- Eur predstavujú sumu 5.401,20 Eur. Po matematickom prekontrolovaní súčinu dohodnutej mesačnej splátky úveru vrátane poplatkov za správu úveru (64,- Eur) a počtu dojednaných mesačných splátok (84) mala byť celková čiastka úveru stanovená v zmluve vo výške 5.376,- Eur. Vzniknutý drobný číselný rozdiel na úrovni 25,20 Eur (0,72 % zo sumy 3.500,- Eur a dokonca 0,47 % zo sumy 5.376,- Eur), ktorý vznikol administratívnym nedopatrením, resp. tzv. chybou v písaní pri matematickom prepočte, je fakticky zanedbateľný a žiadnym spôsobom reálne nemohol ovplyvniť správanie žalovaných. Vzhľadom na dlhodobé omeškanie žalovaných a legitímne predčasné zosplatenie úveru zo strany žalobcu sporný údaj o "Celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť" v zmluve stratil akúkoľvek relevanciu, keďže žalovaní preukázateľne nesplátili veriteľovi ani len splatnú istinu (t.j. žalobcom poskytnutý úver vo výške 3.500,- Eur, ktorý žalovaní načerpali v celom rozsahu). Žalovaní nikde v odpore nevysvetľujú a ani len netvrdia, aký reálny vplyv mal tento formálny nedostatok na ich ekonomické správanie, keďže im nebola spôsobená žiadna škoda. Vzhľadom na prezentované skutočnosti považuje žalobca prípadný postih v podobe vyhlásenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov iba z tohto jediného dôvodu za zjavne neprímeraný. Protiprávny stav vyvolali žalovaní svojím nezodpovedným správaním, keď poskytnutý úver dlhodobo nesplácali riadne a včas. Žalobca bol preto nútený, po opakovanom zaslaní niekoľkých upomienok a neúspešných výziev na splatenie dlžných splátok, vrátane upozornenia žalovaných na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (upozornenia zo dňa 25.8.2017), žiadať o okamžité splatenie celého zostatku úveru v súlade s úverovou zmluvou a obchodnými podmienkami (výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.9.2017). Elementárna ekonomická nedôvodnosť a nespravodlivosť identifikovanej námietky spočíva aj v tom, že žalovaní ku dňu podania žaloby čiastočne uhradili iba sumu vo výške 3.728,23 Eur (t.j. 69,35 % z celkovej čiastky úveru vo výške 5.376,- Eur), z ktorých bola suma vo výške 1.803,60 Eur započítaná na istinu úveru, suma vo výške 1.718,79 Eur na úroky úveru a suma vo výške 205,84 Eur na poplatky úveru. Z uvedeného vyplýva, že k žiadnej škode na strane žalovaných nedošlo a ani nemohlo dôjsť, keďže úver splátili iba z dvoch tretín. Aj z týchto dôvodov by bolo absurdné, ak by iba na základe rozdielu na úrovni 25,20 Eur pri uvedení celkovej čiastky úveru, ktorú mali

žalovaní dokopy zaplatiť, súd vyhlásil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, v dôsledku čoho by čiastočné plnenia žalovaných vo výške 3.728,23 Eur boli započítané na istinu úveru na úkor žalobcu, čím by žalobcovi vznikla v dôsledku zamietnutia žaloby vo výške 1.545,30 Eur s prísl. škoda 6132,14% vyššia ako je žalovanými namietaný rozdiel vo výške 25,20 Eur, ktorý ad absurdum po 6 rokoch od uzavretia úveru nemá žiadnu ekonomickú relevanciu v prípade dlhodobého omeškania žalovaných, keďže dlžníci preukázateľne "nepreplatili" poskytnutý úver. V zmluve o úvere je bližšie špecifikovaná výška, počet a platobný deň jednotlivých splátok, rovnako celkové náklady zmluvy o úvere, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti potrebné pre výpočet RPMN požadované právnu úpravou, ktorá bola platná a účinná v čase jej uzavretia, a to dokonca nad rámec vyžadovaný zákonom. Žalobca naďalej trvá na tom, že RPMN je v zmluve o úvere uvedená v správnej výške. Žalovaní žiadnym spôsobom neuviedli, akým spôsobom vypočítali správne RPMN. Z uvedeného dôvodu nie je žalobca spôsobilý relevantne sa vyjadriť k neurčitej všeobecnej úvahe žalovaných. Žalobca sa môže iba domnievať, že žalovaní použili na výpočet RPMN "internetovú kalkulačku". Takýto postup nemožno považovať za legitímny a zákonný. Odhliadnuc od toho, že nie je jasné, ktorý nástroj mal byť pri výpočte použitý, akým spôsobom uvedený nástroj funguje a aký vzorec v danom výpočte využíva, už len zo vstupných údajov takýchto nástrojov vyplýva, že nie sú schopné vypočítať RPMN presne a môžu slúžiť maximálne ako pomôcka pre orientáciu spotrebiteľa pri výbere úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho nárok je oprávnený, trvá na ňom v plnom rozsahu a zároveň žiada, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

6. Žalovaní vo svojom vyjadrení zo dňa 06.10.2020 poukázali na skutočnosť, že žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že nesprávny údaj o celkovej čiastke vznikol iba administratívnym nedopatrením, a vzniknutý matematický rozdiel 25,20 Eur je fakticky zanedbateľný. Ak však žalobca pri výpočte RPMN vychádzal z nesprávneho údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru, má to za následok aj nesprávny údaj o RPMN keďže namiesto sumy 1.876,- eur, bola do vzorca na výpočet RPMN dosadená nesprávna suma 1.901,20 Eur. Zo zmluvy o úvere však musí spotrebiteľ jednoznačne vedieť koľko splátok uhradí a v akej výške, uvedený postup ktorý uvádza žalobca však v danej zmluve absentuje, čo je v rozpore s citovaným ustanovením §4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy. Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec, čo potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Bratislava zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 6Co/203/2018. Žalobca zároveň nevysvetlil na základe akého ustanovenia zmluvy požaduje and rámec plnenia zo zmluvy aj sumu vo výške 25,20 Eur. V zmysle §4 ods. 2 prísm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu. Na základe uvedených skutočností žalovaní navrhujú, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovaným právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Na výzvu súdu žalobca k skúmaniu bonity žalovaných pred uzatvorením úverovej zmluvy vo svojom podaní zo dňa 21.10.2021 uviedol, že sa voči žalovaným správal pri skúmaní ich bonity štandardne, rovnako ako voči iným klientom v danom čase, keď banka preverovala príjem a finančnú situáciu žalovanej prostredníctvom úverového registra (SRBI), Sociálnej poisťovni a tiež prostredníctvom spoločnosti EOS KSI, ktorá zabezpečuje vymáhanie pohľadávok aj pre iné banky. Zistený príjem žalovaných spolu vo výške 569,- Eur bol podľa interného bankového systému dostačujúci na poskytnutie úveru vzhľadom na výšku splátky úveru, vrátane dostatočnej rezervy peňažných prostriedkov aj na ďalšie životné náklady. Žalobca si deklarovaný pomer a dôchodku žalovanej v 1/ rade overil z externého nezávislého zdroja a akceptoval príjem vo výške 216,- Eur, deklarovanú výšku dôchodku žalovaného v 2/ rade overil z externého nezávislého zdroja a akceptoval dôchodok vo výške 353,- Eur. V rámci posudzovania mal žalobca k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch žalovaných zo spoločného úverového registra informácií. Podľa dát z EOS KSI nemali žalovaní v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy, uvádzali si rodinný stav vydatá / ženatý a žiadne vyživované deti. Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovaných a ich reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení §7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných zo dňa 06.10.2020 uviedol, že žalovaní po takmer 7 rokoch od uzavretia úverovej zmluvy namietajú, že celková výška nákladov úveru je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa. Drobný číselný rozdiel na úrovni 25,20 Eur, ktorý vznikol administratívnym nedopatrením žiadnym spôsobom nemôže smerovať k tomu, aby súd vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa absolútne nestotožňuje s argumentáciou žalovaných, pričom sa v celom rozsahu pridrižiava svojho vyjadrenia k odporu. Uplatnený nárok žalobcu je oprávnený a žalobca žiada, aby súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Uznesením sp. zn. 8Csp/128/2020-231 zo dňa 11.05.2021 súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že do konania namiesto žalobcu Poštová banka, a.s., vstúpila spoločnosť R Collectors, s.r.o..

10. Žalovaní vo svojom podaní zo dňa 27.04.2021 namietali aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní vzhľadom na to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti neobsahuje žiadne upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, Poštová banka, a.s. ako právny predchodca žalobcu bude oprávnená postúpiť pohľadávku z banky aj na tretiu osobu a teda tento dokument nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uvedený právny názor potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 07.08.2019 sp. zn. 15Co/240/2018. Podľa názoru žalovaných za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať ani výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Na základe uvedených skutočností žalovaní navrhujú, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovaným právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.05.2021 zobral žalobca žalobu späť v časti istiny 49,40 Eur. K čiastočnému späťvzatiu došlo z dôvodu úhrady časti istiny zo strany žalovaných a to dňa 09.12.2019 vo výške 15,44 Eur a dňa 18.03.2020 vo výške 33,96 Eur. Vo zvyšnej časti žalobca trval na svojom návrhu, pričom navrhol, aby súd žalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 1.495,90 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.257,18 Eur od 02.10.2019 do 08.12.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.241,74 Eur od 09.12.2019 do 17.03.2020, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.207,78 Eur od 18.03.2020 do zaplataenia, súdny poplatok za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu.

12. Žalobca a žalovaní sa pojednávania nezúčastnili, neúčast' riadne a včas ospravedlnili, súd preto v zmysle §180 CSP pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovaných a ich právneho zástupcu.

13. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to výpisom z úverového účtu, predžalobnou výzvou s podacím hárkom, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, výzvou na úradu dlžnej sumy s podacím hárkom, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru s podacím hárkom, a zistil nasledovne:

14. Predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava ako veriteľ' uzatvoril so žalovanými ako spoludlžníkmi dňa 17.12.2013 Zmluvu o úvere pôžička na bývanie, na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 3.500,- Eur. V článku 4 Zmluvy sú uvedené základné údaje týkajúce sa tohto úveru a to

- výška úveru 3.500,- Eur,
- počet mesačných splátok 84 mesiacov,
- výška mesačnej splátky 64,- Eur,
- úroková sadzba 12,90 % p..a.,
- RPMN banky 14,45 %,

- priemerná RPMN 19,35 %,
- celková výška nákladov 1.901,20 Eur,
- dátum prvej splátky 25.01.2014,
- splatnosť každej ďalšej splátky vždy k 25. dňu v mesiaci,
- dátum konečnej splatnosti úveru 25.12.2020.

15. Na základe upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.08.2017 mali byť žalovaní oboznámení s tým, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradili svoje záväzky. Preto ich Poštová banka týmto listom upozornila podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 25.08.2017 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 283,- Eur. Vyzvala ich na zaplatenie v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, pričom v opačnom prípade je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať od nich úhradu celej úverovej pohľadávky. Z podacieho hárku zo dňa 28.08.2017 je zrejmé, že na adresu žalovaných boli odoslané zásielky z Poštovej banky, a.s. doporučené, 2. triedou.

16. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.09.2017, veriteľ predčasne zosplatnil úver žalovaných k 21.09.2017 a vyzval ich na zaplatenie dlžnej sumy 2.367,68 Eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Oznamoval im, že inak pristúpi k vymáhaniu dlžnej sumy súdnou cestou, podaním žaloby na súd a následne podaním návrhu na vykonanie exekúcie, čím sa dlžná suma navýši o trovy konania. Z podacieho hárku zo dňa 22.09.2017 je zrejmé, že na adresu žalovaných boli odoslané zásielky z Poštovej banky, a.s. doporučené do vlastných rúk.

17. Žalobca predžalobnou výzvou na plnenie zo dňa 28.11.2019 vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy 2.367,68 Eur, ktorú im zaslal každému samostatne, o čom predložil poštový hárkok.

18. Dňa 16.10.2020 bola medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobcom podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok. V súdnom spise sa nenachádza žiaden dôkaz o tom, že by bolo žalovaným oznámené postúpenie pohľadávky banky z úverovej zmluvy zo dňa 17.12.2013.

19. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

21. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa §168 alebo pojednávanie.

22. Z citovanej právnej úpravy vyplýva dispozičné právo žalobcu zobrať bez súhlasu žalovaného žalobcu späť celkom alebo čiastočne dovtedy, kým sa nezačne predbežné prejednanie sporu, alebo do začatia pojednávania. V predmetnej veci žalobca toto právo využil, žalobu v časti, pokiaľ sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 49,40 Eur zobral (podaním zo dňa 11.05.2021 sumu 49,40 Eur) späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie. V zmysle citovanej právnej úpravy preto súd v tejto časti konanie zastavil.

23. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 až 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

31. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

33. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, k odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

34. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa..

35. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

41. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, ku ktorému v tejto veci došlo zmluvou zo dňa 16.10.2020), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

42. Zmluvný vzťah strán sporu, založený na základe vyššie uvedenej zmluvy o úvere, spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uzavretú úverovú zmluvu teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

43. V zmysle článku 4 bod 4.6 zmluvy o úvere právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznámením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V tejto súvislosti súd uvádza, že právna úprava v Občianskom zákonníku súčinnosťou od 13.06.2014 v zmysle novely ustanovenia §52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa stanovila jednoznačne, že všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené platí aj na daný prípad napriek tomu, že daný právny vzťah, ako aj nároky z neho vznikli pred 13.06.2014. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015 z ktorého vyplýva, že ustanovenie §52 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba použiť od jeho účinnosti aj na právne vzťahy založené pred dňom, kedy toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť.

44. Ďalej súd uvádza, že predmetná zmluva o úvere obsahuje v názve i termín pôžička na bývanie, avšak z jej obsahu nie je možné vyvodiť, že by sa jednalo o úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, pre ktoré by bolo možné tento úver v zmysle §1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považovať za úver nespotebiteľský. Iba názov úveru a uvedenia vlastníka nehnuteľnosti nie je skutočnosťou, ktorá by sama o sebe vylučovala aplikáciu zákona č. 129/2010 Z.z. na predmetný právny vzťah.

45. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd aj na základe námietky žalovaných skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

46. V prejednávanej spore sa súd teda zaoberal spornou otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej predčasnú splatnosť vyhlásil pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s., listom zo dňa 21.09.2017. Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

47. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovaným t.j. Poštová banka a.s., je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež

práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

48. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

49. V prvom rade súd uvádza, že právny predchodca žalobcu musel preukázať, že žalovaní boli vyzvaní na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovaných) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovaným ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

50. Za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.09.2017, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 25.08.2017, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že výzva zo dňa 25.08.2017, je považovaná žalobcom za výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bola zasielaná žalovaným poštou dňa 28.08.2017. Vo vzťahu k žalovaným žalobca predložil len doklad o odoslaní výzvy bez toho, aby predložil aj dôkaz o skutočnom doručení tohto upozornenia zo dňa 25.08.2017 žalovaným. Rovnako postupoval žalobca aj pri doručovaní výzvy banky zo dňa 21.09.2017 na predčasné splatenie zostatku úveru, u ktorej predložil poštový hárok o odoslaní zásielok žalovaným, ale nepredložil žiaden doklad o tom, že by boli zásielky doručené žalovaným. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/151/2018, v ktorom sa uvádza, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky je písomná výzva banky adresovaná žalovaným na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Je nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda aby bola žalovaným nielen odoslaná, ale aj doručená. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovaným spotrebiteľom zaslal a doručil, keďže to ani nevyplýva z obsahu výziev zo dňa 21.09.2017 a zo dňa 25.08.2017.

51. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle §92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka (alebo jej časť), ktorá je splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky v banke, ktoré musia byť v čase postúpenia pohľadávky splnené.

52. Keďže v tomto prípade pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, neboli splnené ani podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, ide o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. Ide tu teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

53. Dôvodom pre zamietnutie žaloby je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd ju skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.

54. Pre úplnosť súd poukazuje na skutočnosť, že preskúmal predmetnú úverovú zmluvu, či táto vyhovuje náležitostiam tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. V predmetnej zmluve je uvedená iba výška ročnej percentuálnej miery nákladov, nie sú tu uvedené predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd je toho názoru, že do kategórie predpokladov použitých pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Inak si spotrebiteľ nemôže preveriť správnosť výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o úvere, umožňujúcej mu posúdiť výhodnosť úveru. Aj s poukazom na rozsudok Súdného dvora Európskej únie C-448/2017 -HOOS c/a Danko, Danková je absencia spôsobu a vzorca výpočtu RPMN a údajov potrebných na jej výpočet považovaná za absenciu samotnej ročnej percentuálnej miery nákladov.

55. Podľa zmluvy celková výška nákladov za úver predstavuje podľa zmluvy sumu 1.901,20 Eur. Spolu podľa zmluvy by mali tak žalovaní za úver vrátane sumy poskytnutého úveru uhradiť sumu 5.401,20 Eur (3.500,- Eur úver plus 1.901,20 Eur celkové náklady). V uzavretej úverovej zmluve je celková čiastka úveru vyjadrená iba slovne tak, že ide o súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, a je popísaná drobným písmom pod ostatnými náležitosťami úveru. Podľa § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z., celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Prepočtom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve vo výške 64,- Eur počtom splátok 84,- však je zrejme, že žalovaní za úver uhradia sumu 5.373,- Eur a teda celkové náklady žalovaných tak predstavujú sumu 1.876,- Eur. Z uvedeného je tak nepochybné, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a to jej presným vyčíslením, ani iným zrozumiteľným spôsobom.

56. Z uvedených dôvodov má súd za to, že ročná percentuálna miera nákladov a výška celkových nákladov uvedených v zmluve o úvere, sú uvedené nesprávne, v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov. Keďže tieto údaje nie sú v zmluve uvedené správne súd konštatuje, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. g/ a j/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že žalovaným poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

57. K námietke, že žalobca si nesplnil povinnosti podľa §7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. súd uvádza, že len hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 zo strany veriteľa má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru podľa ustanovenia § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z.z. V tomto smere bolo dokazovaním preukázané, že v prípade uzatvorenia zmluvy žalobca preveroval príjem a finančnú situáciu žalovaných prostredníctvom úverového registra (SRBI), Sociálnej poisťovni a tiež prostredníctvom spoločnosti EOS KSI, ktorá zabezpečuje vymáhanie pohľadávok. V rámci posudzovania mal žalobca k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch zo spoločného úverového registra informácií. Podľa dát z EOS KSI nemali žalovaní v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne úvery a žiadne vyživované deti. Je potrebné uviesť, že ustanovenie §7 zákona č. 129/2010 Z.z. v odseku 2 ukladá aj spotrebiteľovi povinnosť poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver.

58. S poukazom na skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že sa platne stal veriteľom uplatnenej pohľadávky voči žalovaným, súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, žalobu zamietol ako nedôvodnú a podrobnejšie sa nezaoberal sa ďalšími v konaní vznesenými námietkami žalovanými.

59. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd

prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku s použitím § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že náhradu trov konania priznal žalovaným v rozsahu 94 %. V časti konania o zaplatenie sumy 49,40 Eur, kde došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom, možno dospieť k záveru, o procesnom zavinení žalovaných na takomto čiastočnom zastavení konania z dôvodu, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu úhrad splátok žalovaných po podaní žaloby. Žalobca bol teda úspešný čo do zaplatenia istiny vo výške 49,40 Eur, ktorá predstavuje 3 % zo žalovanej istiny. Vo zvyšnej časti konania, v ktorej bola žaloba zamietnutá, boli úspešní žalovaní a to čo do sumy 1.495,90 Eur, ktorá predstavuje 97 % zo žalovanej sumy. Celkovo tak boli žalovaní úspešnejšou stranou sporu a preto má nárok na pomernú náhradu trov konania a to v rozsahu 94 % (97 % mínus 3 %). O výške trov konania bude rozhodnuté po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Strany sporu nenavrhli a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 Civilného sporového poriadku a náhradu trov konania žalovaným nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.